۶۰ تن آهن‌پارهٔ جمع‌آوری‌شده از مدرسه‌ها و خانه‌ها در هفته‌های پایانی مسابقه

(مخبر ما / گزارش از محله‌های جنوبی)

آهن‌پارهٔ جمع‌آوری‌شده در هفته‌های پایانی به ۶۰ تن رسید. این رقم از مجموع وزن‌هایی به‌دست آمد که در ۲۷ نقطهٔ جمع‌آوری ثبت شده بود. بیشتر این آهن‌پاره‌ها را دانش‌آموزان مدرسه‌های راهنمایی و دبیرستان‌های محله‌های جنوبی گردآوری کرده‌اند. مسابقه از ۱۵ مهر آغاز شد و تا پایان آبان ادامه دارد. برنده کسی است که بیشترین وزن را جمع کند.

در هفته‌های نخست، بسیاری از خانه‌ها فقط زمانی آهن‌پاره‌های خود را بیرون می‌گذاشتند که خبر می‌رسید گروه جمع‌آوری به کوچه‌شان می‌آید. به همین دلیل، بخش بزرگی از آهن‌پاره‌ها در روزهای اول مسابقه جمع نشد. برای همین، گروه‌ها تصمیم گرفتند مسیرهای ثابت و زمان‌های مشخص برای بازدید تعیین کنند. از آن پس، مردم می‌توانستند بدانند چه روزی نوبت محله‌شان است و آهن‌پاره‌های خود را از پیش آماده کنند.

بیشترین وزن در یک روز ۴ تن بود. این رقم در روز پایانی ثبت شد، وقتی تقریباً همهٔ گروه‌ها در میدان اصلی محله جمع شدند. در آن روز، صف کامیون‌ها تا نزدیک ساعت ۴ بعدازظهر طول کشید. برخی از اهالی هم برای تماشا آمده بودند و همین باعث شد فضای مسابقه شبیه یک جشن کوچک شود.

مسئولان مسابقه می‌گویند بخشی از آهن‌پاره‌ها از کارگاه‌های قدیمی و انبارهای رهاشده به دست آمده است. برخی از این قطعه‌ها سال‌ها زیر خاک یا پشت دیوار مانده بودند و کسی فکر نمی‌کرد هنوز ارزشی دارند. به همین دلیل، بسیاری از شرکت‌کنندگان از خانه‌های قدیمی‌تر شروع کردند و سراغ همسایه‌های تازه‌تر رفتند.

هزینهٔ برگزاری مسابقه، از جمله کامیون‌ها و جایزه‌ها، ۱۲۰ میلیون تومان اعلام شده است. این مبلغ را خیران محله و کسبه‌ها پرداخته‌اند. جایزهٔ اصلی ۵۰ میلیون تومان است و به گروهی می‌رسد که بیشترین وزن را جمع کند. جایزه‌های دیگر برای گروه‌هایی در نظر گرفته شده که بیشترین پیشرفت را نسبت به هفته‌های قبل داشته‌اند.

(ادامه در صفحهٔ ۵)

مدرسه‌ها در بازیابی دو هزار و نهصد قطعه‌ی مفقود سهم مهمی داشتند

مدیر ۵ مدرسه‌ی منطقه، که هر یک در فراخوان‌های جداگانه دست کم ده تابلو، نقش یا سند فرستاده بودند، در مراسم پایانی به ۵۲ نفر گواهی تقدیر دادند. این مراسم ۱۵ آبان در سالن اجتماعات دبیرستان دخترانه‌ی شهید مرتضی برگزار شد. در این مراسم ۱۵۶ قطعه بازگردانده شد که بیشتر آن‌ها را دانش‌آموزان پیدا کرده بودند. برخی از این قطعه‌ها بیش از ۴۰ سال گم بودند و تنها از روی عکس‌های قدیمی شناسایی شدند.

بازگرداندن این قطعه‌ها کار آسانی نبود. بسیاری از آن‌ها بدون شماره‌ی ثبت و بدون نام صاحب پیدا شده بودند. گروه‌های دانش‌آموزی ناچار شدند با کمک بزرگ‌ترها، عکس‌های قدیمی را با تصویر قطعه‌ها مقایسه کنند و گاهی ماه‌ها دنبال یک نشانه بگردند. در بسیاری از موارد، تنها راه پیدا کردن صاحب قطعه این بود که از همسایه‌ها و اهالی قدیمی محله بپرسند.

به گفته‌ی برگزارکنندگان، بیشترین سهم از آن دانش‌آموزانی بود که در گروه‌های کوچک کار کرده بودند و نقش‌ها را بین خود تقسیم کرده بودند. در بعضی مدرسه‌ها، یک گروه فقط مسئول عکاسی از قطعه‌ها بود، گروه دیگر مسئول نوشتن توضیح‌ها و گروه سوم کار پیدا کردن صاحب‌ها را انجام می‌داد. این تقسیم‌کار باعث شد کار سریع‌تر پیش برود و هیچ‌کس احساس نکند تنها مانده است.

در مراسم، از هر مدرسه یک لوح تقدیر و یک تندیس کوچک به گروه برتر اهدا شد. همچنین ۱۲ دانش‌آموز به‌عنوان «سفیران حافظه‌ی محله» معرفی شدند و از هر یک از آن‌ها یک کارت شناسایی ویژه گرفتند. دارندگان این کارت‌ها می‌توانند در آینده در برنامه‌های فرهنگی محله به‌عنوان راهنما کار کنند. برگزارکنندگان می‌گویند این کار به آن‌ها کمک می‌کند تا ارتباط بین نسل‌ها را حفظ کنند.

(ادامه در صفحهٔ ۵)

۶۰ تن آهن‌پاره جمع‌آوری شد؛ مدرسه‌های دخترانه در صدر جدول

(گزارش از مخبر ما / صفحهٔ ۲)

آهن‌پاره‌های جمع‌آوری‌شده در ۲۷ نقطه‌ی شهر، از جمله حیاط مدرسه‌ها، پارک‌ها و ایستگاه‌های اتوبوس، وزن شدند. هر نقطه یک مسئول داشت که وزن هر کامیون را ثبت می‌کرد. در پایان، مجموع وزن‌ها به ۶۰ تن رسید. بیشترین سهم را دانش‌آموزان مدرسه‌های دخترانه داشتند. آن‌ها در گروه‌های ۱۵ تا ۲۰ نفره کار کردند و هر گروه یک مسیر مشخص را پوشش داد.

مسابقه از ۱۵ مهر آغاز شد و تا ۳۰ آبان ادامه داشت. برای هر مدرسه یک تابلوی امتیاز نصب شده بود که هر روز به‌روزرسانی می‌شد. در هفته‌های اول، فاصله‌ها زیاد بود و برخی گروه‌ها تا روز آخر امیدی به جبران نداشتند. اما در هفته‌ی سوم، چند مدرسه با فاصله‌ی کم جلو افتادند و رقابت واقعی شکل گرفت. در همین هفته، ۲۲ تن آهن‌پاره جمع شد.

مدرسه‌ی دخترانه‌ی شهید مرتضی با ۱۴ تن آهن‌پاره در رده‌ی نخست قرار گرفت. پس از آن، دبیرستان دخترانه‌ی نرگس با ۱۱ تن و مدرسه‌ی راهنمایی دخترانه‌ی پروین اعتصامی با ۹ تن در جایگاه‌های بعدی ایستادند. مدیر مدرسه‌ی مرتضی، خانم فرهمند، گفت: «بچه‌ها هر روز بعد از زنگ آخر می‌ماندند و کار می‌کردند. بعضی‌ها حتی تعطیلات را هم فراموش کردند.» او افزود که مدرسه برای هر کیلو آهن‌پاره امتیاز ویژه در نظر گرفته بود.

مسئولان مسابقه می‌گویند بخش مهمی از آهن‌پاره‌ها از کارگاه‌های قدیمی و انبارهای رهاشده به دست آمده است. برخی از این قطعه‌ها سال‌ها زیر خاک یا پشت دیوار مانده بودند و کسی فکر نمی‌کرد هنوز ارزشی دارند. به همین دلیل، بسیاری از شرکت‌کنندگان از خانه‌های قدیمی‌تر شروع کردند و سراغ همسایه‌های تازه‌تر رفتند. هزینه‌ی برگزاری مسابقه، از جمله کامیون‌ها و جایزه‌ها، ۱۲۰ میلیون تومان اعلام شده است.

(ادامه در صفحهٔ ۵)